

Rolnummer : 2
Arrest nr. 12 van 25 maart 1986

In zake : de prejudiciële vraag gesteld door het Arbeidshof te Antwerpen, bij arrest van 10 december 1979, in de zaak P.V.B.A. TOLERIES DE SCLESSIN (thans N.V. T.D.S. ACIOR) tegen Renée GOETHALS.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit :

de heren voorzitters E. GUTT en J. DELVA,
Mevrouw en de heren rechters I. PETRY, W. CALEWAERT, J. SAROT, J. WATHELET, D. ANDRE, F. DEBAEDTS, L. DE GREVE en L.P. SUETENS, en de heer griffier L. POTOMS,

zitting houdende onder voorzitterschap van de heer J. DELVA,

heeft het volgende arrest gewezen :

I. DE FEITEN EN DE VOORAFGAANDE RECHTSPLEGING

Mevrouw GOETHALS werd op 29 oktober 1973 als handelsvertegenwoordigster aangeworven door de P.V.B.A. TOLERIES DE SCLESSIN - (thans: N.V. T.D.S. ACIOR) -, met exploitatiezetel te SCLESSIN-OUGREE.

Op 17 november 1975 werd zij - bij een in het Frans opgestelde opzegbrief - op staande voet ontslagen wegens dringende redenen.

Uit de feiten vastgesteld door het arrest van het Arbeidshof van Antwerpen van 10 december 1979 blijkt dat Mevrouw GOETHALS was tewerkgesteld in het Nederlandse taalgebied en zich geregeld naar de exploitatiezetel te Luik begaf voor vergaderingen en instructies.

Bij vonnis van 13 december 1977 oordeelt de arbeidsrechtbank dat de opzeggingsbrief nietig is wegens niet-naleving van het decreet van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap van 19 juli 1973, op grond waarvan de ontslagbrief in het Nederlands moest worden gesteld.

Bij arrest van 10 december 1979 beslist het Arbeidshof te Antwerpen dat, enerzijds, wegens de tewerkstelling van Mevrouw GOETHALS in het Nederlandse taalgebied, de opzegging krachtens artikel 5 van het decreet van 19 juli 1973 in het Nederlands had moeten gegeven zijn, terwijl, anderzijds, de opzeggingsbrief op grond van artikel 52, § 1, van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken in het Frans had moeten gesteld zijn.

Het Arbeidshof te Antwerpen stelt vast dat "het taaldecreet van 19 juli 1973 en de gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken met elkaar strijdig zijn in zover zij voorschrijven welke taal moet worden gebruikt door een werkgever met exploitatiezetel in het Franse taalgebied, in de documenten die bestemd zijn voor het personeel dat hij in het Nederlandse taalgebied

tewerkstelt" en maakt de prejudiciële vraag aanhangig bij de afdeling bevoegdheidsconflicten van de Raad van State.

Overeenkomstig artikel 110, § 1, van de organieke wet van 28 juni 1983 houdende de inrichting, de bevoegdheid en de werking van het Arbitragehof is deze zaak naar het Hof verwezen.

II. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Bij beschikkingen van 13 december 1984 en 14 mei 1985, heeft de voorzitter in functie de leden van de zetel van het Hof aangewezen overeenkomstig de artikelen 46, § 1, 48, 49 en 50 van de organieke wet van 28 juni 1983.

Het bericht voorgeschreven door artikel 58 van de organieke wet van 28 juni 1983 is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 16 februari 1985.

De kennisgevingen voorgeschreven door de artikelen 60 en 113 van de organieke wet van 28 juni 1983 zijn gedaan bij aangetekende brieven ter post afgegeven op 23 januari 1985 en aan geadresseerden bezorgd op 24 en 25 januari 1985 blijkens de datum van het postmerk op de berichten van ontvangst.

Op 29 januari 1985 heeft de N.V. T.D.S. ACIOR het Hof bericht dat de P.V.B.A. Tôleries de Sclessin werd omgevormd tot N.V. T.D.S. en vervolgens tot N.V. T.D.S. ACIOR, zoals blijkt uit de bijlagen van het Belgisch Staatsblad van 24 januari 1979 en 21 januari 1982.

De Vlaamse Executieve heeft een memorie ingediend op 19 februari 1985.

De Executieve van de Franse Gemeenschap heeft een memorie ingediend op 22 februari 1985.

Bij beschikking van 28 maart 1985 heeft het Hof de termijn waarbinnen het arrest dient te worden gewezen verlengd tot 30 september 1985; bij beschikking van 25 september 1985 heeft het Hof deze termijn verlengd tot 31 maart 1986.

Bij beschikking van 21 mei 1985 heeft het Hof beslist dat de zaak in staat van wijzen was en heeft het de dag van de terechtzitting bepaald op 11 juni 1985.

Van deze beschikking is aan de partijen kennis gegeven bij aangetekende brieven ter post afgegeven op 22 mei 1985 en aan de geadresseerden bezorgd op 23, 24 en 29 mei 1985 blijkens de datum van het postmerk op de berichten van ontvangst; de advocaten van de partijen zijn van de datum van de terechtzitting in kennis gesteld bij aangetekende brieven ter post afgegeven op 22 mei 1985 en aan de geadresseerden bezorgd op 23 mei 1985 blijkens de datum van het postmerk op de berichten van ontvangst.

Bij beschikking van 5 juni 1985 heeft de voorzitter in functie de zaak voorgelegd aan het Hof in voltallige zitting.

Ter terechtzitting van 11 juni 1985 :

- zijn verschenen :

Mr. P. VAN ORSHOVEN, advocaat bij de balie te Brussel, voor de Vlaamse Executieve, Jozef II-straat 30, 1040 Brussel,

Mr. S. MOUREAUX en Mr. P. LEGROS, advocaten bij de balie te Brussel, voor de Executieve van de Franse Gemeenschap, Kunstlaan 19 ad, 1040 Brussel,

Mr. R. BOURGEOIS, advocaat bij de balie te Luik, voor de N.V. T.D.S.- ACIOR, rue de l'Hippodrome 186, 4200 Liège-Sclessin,

- hebben de rechters-verslaggevers, de heren SUETENS en WATHELET, verslag uitgebracht;

- heeft het Hof, op verzoek van Nr. P. LEGROS en Mr. R. BOURGEOIS, de zaak voor verdere behandeling uitgesteld op 18 juni 1985.

Ter terechtzitting van 18 juni 1985 :

- zijn verschenen :

Mr. P. VAN ORSHOVEN voor de Vlaamse Executieve,

Mr. S. MOUREAUX en Mr. P. LEGROS voor de Executieve van de Franse Gemeenschap,

Mr. R. BOURGEOIS voor de N.V. T.D.S.- ACIOR;

- werden Mr. P. VAN ORSHOVEN, Mr. S. MOUREAUX, Mr. P. LEGROS en Mr. R. BOURGEOIS gehoord in hun pleidooien;

- is de zaak in beraad genomen.

Bij arrest van 30 januari 1986 heeft het Hof de heropening van de debatten bevolen en de dag van de terechtzitting bepaald op 20 februari 1986.

De partijen en hun advocaten zijn van de datum van de terechtzitting in kennis gesteld bij aangetekende brieven ter post afgegeven op 31 januari 1986 en aan de geadresseerden bezorgd op 3 februari 1986 blijkens de datum van het postmerk op de berichten van ontvangst.

Ter terechtzitting van 20 februari 1986 :

- zijn verschenen :

Mr. P. VAN ORSHOVEN voor de Vlaamse Executieve,

Mr. S. MOUREAUX en Mr. P. LEGROS voor de Executieve van de Franse Gemeenschap,

Mr. MARTIN loco Mr. R. BOURGEOIS voor de N.V. T.D.S.-ACIOR;

- zijn Mr. VAN ORSHOVEN, Mr. MOUREAUX, Mr. LEGROS en Mr. MARTIN gehoord in hun pleidooien;

- is de zaak in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 52 en volgende van de organieke wet van 28 juni 1983, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

III. IN RECHTE

Over de partijen

1.A.1. De Vlaamse Executieve betoogt dat de N.V. T.D.S. ACIOR onder de toepassing valt van artikel 70, § 1, van de organieke wet van 28 juni 1983 op het Arbitragehof, dat bepaalt : "Wanneer het Arbitragehof, bij wijze van prejudiciële beslissing, uitspraak doet op vragen als bedoeld in artikel 15, kan ieder die van een belang doet blijken in de zaak voor de rechter die de verwijzing gelast, een memorie aan het Hof richten binnen dertig dagen na de bekendmaking voorgeschreven in artikel 58. Hij wordt daardoor geacht partij in het geding te zijn".

De Vlaamse Executieve stelt vast dat de N.V. T.D.S. ACIOR geen memorie aan het Hof heeft gericht "binnen dertig dagen na de bekendmaking voorgeschreven in artikel 58".

1.A.2. In huidig geding heeft de raadsman van de N.V. T.D.S. ACIOR, binnen de door artikel 69 bepaalde termijn van dertig dagen, bij brief van 22 februari 1985, aan het Arbitragehof medegedeeld "dat zij geen memorie zal indienen binnen de haar gestelde termijn van dertig dagen, daar zij verklaart zich te beroepen op de bij de aanleg en ten gronde neergelegde conclusies, luidens welke zij op rechtmatige wijze en met de geldigheid gehecht aan die procedureakten, de Franse taal kon gebruiken in haar rechtsbetrekkingen met mevrouw Renée GOETHALS, haar bediende".

1.B.1. De partijen in het bodemgeschil vallen onder toepassing, niet van artikel 70, § 1, van de wet van 28 juni 1983, maar van artikel 69, dat bepaalt : "Binnen dertig dagen na ontvangst van de door de griffier krachtens de artikelen 59 tot 61 gedane kennisgevingen of van de in artikel 20 bedoelde beslissing tot verwijzing kunnen de Ministerraad, de Executieven, de voorzitters van de wetgevende vergaderingen en de personen aan wie die kennisgevingen zijn gericht, een memorie bij het Hof indienen".

1.B.2. Artikel 69 van de wet van 28 juni 1983 biedt aan de Ministerraad, de Executieven, de voorzitters van de wetgevende vergaderingen en, bij een prejudiciële vraag, aan de personen die partij zijn in het bodemgeschil, de mogelijkheid om een memorie in te dienen, maar legt geen verplichting op.

Het indienen van een memorie is door artikel 69 niet voorgeschreven op straffe van uitsluiting uit de verdere debatten ter terechtzitting.

Daarenboven is de sanctie van uitsluiting uit de debatten ter terechtzitting niet bestaanbaar met de inhoud van artikel 80 van de wet van 28 juni 1983, dat aan het Arbitragehof de verplichting oplegt de rechtspleging te schorsen, indien, voor de sluiting van de debatten, een van de partijen in het geding voor het rechtscollege dat de prejudiciële vraag heeft gesteld, overlijdt, en dit ongeacht of die "partij" al dan niet een memorie heeft ingediend.

Aan de N.V. T.D.S. ACIOR is derhalve op regelmatige wijze toegestaan in de debatten tussen te komen.

Wat de prejudiciële vraag betreft

2.A.1. De prejudiciële vraag wordt door het Arbeidshof als volgt geformuleerd :

"Het Hof

...

Stelt vast dat het Taaldecreet van 19 juli 1973 en de gecoördineerde Wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken met elkaar strijdig zijn in zover zij voorschrijven welke taal moet gebruikt worden door een werkgever waarvan de exploitatiezetel in het Franse taalgebied is gevestigd, in de documenten die bestemd zijn voor het personeel dat hij in het Nederlandse taalgebied tewerkstelt.

Verwijst het ontstane prejudicieel geschil naar de afdeling bevoegdheidsconflicten van de Raad van State."

2.A.2. De vraag is gesteld op grond van artikel 18 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, dat toentertijd bepaalde :

"De afdeling bevoegdheidsconflicten is bevoegd, bij wijze van prejudiciële beslissing, uitspraak te doen over vragen betreffende de strijdigheid tussen een wet en een decreet en tussen decreten die haar door de hoven en rechtbanken of door enig ander rechtscollege worden voorgelegd".

De vraag is overgezonden naar het Arbitragehof op grond van artikel 110 van de organieke wet van 28 juni 1983 naar luid waarvan de zaken betreffende conflicten tussen wet en decreet of tussen decreten onderling die bij de inwerkingtreding van de wet aanhangig zijn (...) bij de afdeling bevoegdheidsconflicten van de Raad van State, naar het Arbitragehof worden verwezen.

Het Arbitragehof ontleent zijn bevoegdheid aan de wet van 28 juni 1983. Een zaak kan op twee manieren bij het Hof worden aanhangig gemaakt : hetzij door de Ministerraad of door een Gemeenschaps- of Gewestexecutieve - het Hof beschikt dan over een vernietigingsbevoegdheid (artikel 1 van de wet van 28 juni 1983) - hetzij door een rechtscollege - het Hof doet dan uitspraak bij wijze van prejudiciële beslissing (artikel 15 van de organieke wet van 28 juni 1983).

In deze zaak moet het Hof zich uitspreken over een prejudiciële vraag. Het Hof moet bijgevolg uitspraak doen op grond van artikel 15, § 1, van de organieke wet van 28 juni 1983 dat bepaalt : "Het Arbitragehof doet, bij wijze van prejudiciële beslissing, uitspraak bij wege van arrest op vragen omtrent :

a) de schending door een wet of een decreet van de regels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheid van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten;

b) onverminderd a), elk conflict tussen gemeenschapsdecreten of tussen gewestdecreten, die uitgaan van verschillende wetgevers en voor zover het conflict ontstaan is uit hun onderscheiden werkingsfeer".

2.B. Gelet op de bevoegdheid die aan het Hof werd toegekend door voormeld artikel, zal het

Hof zich moeten uitspreken over volgende vragen :

- 1) Schendt het decreet van 19 juli 1973 de regels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheid van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten, door te bepalen dat het ook van toepassing is op "de natuurlijke personen en rechtspersonen die personeel in het Nederlands taalgebied tewerkstellen" ?
- 2) Kan, overeenkomstig de regels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheid van de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten, artikel 52 van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken toepassing vinden op een werkgever wiens exploitatiezetel in het Franse taalgebied gevestigd is, in de stukken die bestemd zijn voor het personeel dat hij in het Nederlandse taalgebied tewerkstelt ?

Mocht de behandeling van de eerste twee vragen tot de bevinding voeren dat zowel het decreet als de gecoördineerde wetten op geldige wijze toepassing kunnen vinden op de door de verwijzingsbeslissing bedoelde situatie, dan zou het Hof moeten bepalen of het gaat om een conflict in de zin van artikel 15, § 1, b, van de organieke wet van 28 juni 1983 en, zo ja, de rechter de gegevens aan de hand doen om het conflict te kunnen beslechten.

3.A.1. De Executieve van de Franse Gemeenschap vordert dat het Arbitragehof :

- a) zou vaststellen dat het decreet van 30 juni 1982 van de Franse Gemeenschapsraad "relatif à la protection de la liberté de l'emploi des langues et de l'usage de la langue française en matière de relations sociales entre employeurs et leur personnel ainsi que d'actes et documents des entreprises imposées par la loi et les règlements" in deze zaak van toepassing is, en dat - omdat tegen dat decreet een beroep tot vernietiging werd ingesteld -, overeenkomstig artikel 61 van de wet van 28 juni 1983, de rechtspleging wordt geschorst totdat uitspraak is gedaan op het beroep tot vernietiging.
- b) In ondergeschikte orde : voor recht zou zeggen, op grond van artikel 15, § 1, b) van de wet van 28 juni 1983, dat het decreet van 19 juli 1973 van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap "tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen" in de huidige zaak niet van toepassing is in zoverre het bepaalt dat de in de Franse taal gestelde akten en bescheiden nietig zijn.

3.A.2. De Vlaamse Executieve vordert dat het Arbitragehof zou beslissen dat :

- a) artikel 52, § 1, van de op 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken en artikel 5 van het decreet van 19 juli 1973 "tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen", tegelijk toepassing vinden;

derhalve de mededeling van de dringende redenen tot wettiging van het ontslag op staande voet van Mevrouw GOETHALS zowel in het Nederlands als in het Frans moest geschieden;

- b) artikel 10 van het decreet van 19 juli 1973, met toepassing waarvan een niet-Nederlandstalig stuk nietig is en vervangen moet worden, géén toepassing vindt in de mate dat

hetzelfde stuk krachtens artikel 52, § 1, van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken verplicht in het Frans moest worden gesteld;

derhalve de in het Frans gestelde ontslagbrief van 17 november 1975 niet nietig is noch vervangen moet worden.

3.A.3. Appellante voor het Arbeidshof, de N.V. T.D.S. ACIOR, vordert bij conclusie dat het Arbitragehof het decreet van 19 juli 1973 van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap zou toetsen op de overeenstemming met de bepalingen van artikel 59bis van de Grondwet, en zou beslissen dat de in het Frans gestelde ontslagbrief van 17 november 1975 ten volle geldig is.

Over het decreet van 30 juni 1982

3.B.1. Wat de vraag naar de toepasselijkheid van het decreet van de Franse Gemeenschap van 30 juni 1982 betreft, moet in de eerste plaats erop worden gewezen dat de partijen voor het Arbitragehof - zowel de partijen voor de feitenrechter als de andere - niet vermogen de inhoud van de aan het Arbitragehof gestelde vragen te wijzigen of te laten wijzigen.

Het is trouwens de verwijzingsrechter, en hij alleen, die gerechtigd is om zich uit te spreken over de toepasselijkheid in de tijd van een norm waarop men zich voor hem beroept en om in voorkomend geval te beslissen of aangaande die norm een vraag aan het Hof behoort te worden gesteld.

Zelfs als het Arbitragehof van oordeel is dat de rechter de teksten die toepassing vinden op de feiten die met het geschil samenhangen niet juist bepaald heeft, kan het de gestelde vragen op dat punt niet verbeteren. Het Hof kan evenmin beslissen of een norm die niet via de verwijzingsbeslissing is voorgelegd, toepassing kan vinden op de feiten die op het geding betrekking hebben.

Aangezien in het onderhavige geval momenteel geen prejudiciële vraag betreffende het decreet van 30 juni 1982 bij het Hof is aangebracht, vindt artikel 61 van de organieke wet van 28 juni 1983 geen toepassing.

Over het decreet van 19 juli 1973

3.B.2.a. Het decreet van 19 juli 1973 van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap regelt het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede voor de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen.

Op het tijdstip van de feiten en vóór het arrest van het Arbitragehof van 30 januari 1986, was dit decreet, naar luid van artikel 1, eerste lid, "van toepassing op de natuurlijke en rechtspersonen die een exploitatiezetel in het Nederlandse taalgebied hebben of die personeel in het Nederlandse taalgebied tewerkstellen.

3.B.2.b. Bij voormeld arrest van 30 januari 1986 heeft het Hof uitspraak gedaan over een verzoek tot vernietiging van het decreet van 19 juli 1973, ingesteld door de Franse Gemeenschapsexecutieve. Het Hof heeft met name geoordeeld dat in artikel 1, eerste lid, van het decreet de woorden "of die personeel in het Nederlandse taalgebied tewerkstellen" moesten vorden vernietigd wegens schending van de regels die door artikel 59bis, § 3 en § 4, van de Grondwet zijn

vastgesteld m.b.t. de materiële en territoriale bevoegdheid van de Gemeenschapsraden.

Op grond van artikel 7, § 1, van de organieke wet van 28 juni 1983 hebben de door het Arbitragehof gewezen vernietigingsarresten een absoluut gezag van gewijsde vanaf hun bekendmaking in het Belgisch Staatsblad. De vernietiging heeft bovendien terugwerkende kracht, zodat de vernietigde norm of het vernietigde gedeelte van de norm geacht wordt nooit te hebben bestaan.

Uit voormeld arrest vloeit voort dat het decreet van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap de taal die door een werkgever, waarvan de exploitatiezetel is gevestigd in het Franse taalgebied, moet worden gebruikt voor de documenten bestemd voor het personeel dat hij tewerkstelt in het Nederlandse taalgebied, niet vermag voor te schrijven en niet voorschrijft.

Over de gecoördineerde wetten

3.B.3.a. Sinds de inwerkingtreding van artikel 59bis van de Grondwet zijn de gecoördineerde wetten op het taalgebruik in bestuurszaken van kracht gebleven :

- enerzijds in het Franse en in het Nederlandse taalgebied, met uitzondering van de in artikel 59bis, § 4, tweede lid, beoogde gemeenten, diensten en instellingen, zolang ze niet door decreten vervangen worden;
- anderzijds in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, het Duitse taalgebied, en de in artikel 59bis, § 4, tweede lid, beoogde gemeenten, diensten en instellingen, zolang ze niet door nieuwe nationale wetten vervangen worden.

Immers, de Gemeenschapsraden regelen, met uitsluiting van de nationale wetgever, ieder wat hen betreft, de materies van artikel 59bis, § 3, van de Grondwet, voor hun territoriaal bevoegdheidsgebied als bepaald door artikel 59bis, § 4, tweede lid, van de Grondwet; de nationale wetgever oefent dezelfde materiële bevoegdheid uit in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, het Duitse taalgebied en de in artikel 59bis, § 4, tweede lid, beoogde gemeenten, diensten en instellingen, die niet onder de bevoegdheidssfeer van de decretale wetgever ressorteren.

3.B.3.b. Het Hof is niet bevoegd om te oordelen of de Grondwet, vóór de inwerkingtreding van artikel 59bis ervan, aan de nationale wetgever de mogelijkheid bood om het taalgebruik in de sociale betrekkingen te regelen. Alsdan was er immers slechts één wetgever; de bevoegdheid van het Hof hangt in wezen samen met de grondwettelijke grenzen van de respectieve bevoegdheden van verscheidene wetgevers.

3.B.4. De nationale wetgever overschrijdt zijn bevoegdheid niet, noch in zoverre het criterium van de exploitatiezetel van de werkgever wordt gehanteerd in artikel 52 van de gecoördineerde wetten, noch in de materiële voorschriften die door die bepaling worden opgelegd.

Om deze redenen,

Het Hof,

verklaart dat de N.V. T.D.S. ACIOR gerechtigd was om tussen te komen in de debatten

zegt voor recht :

1. Het decreet van 19 juli 1973 van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap "tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen" kan het gebruik van de taal die een werkgever met exploitatiezetel in het Franse taalgebied moet gebruiken voor de documenten bestemd voor het personeel dat hij tewerkstelt in het Nederlandse taalgebied, niet regelen en regelt het niet.

2. Artikel 52 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken houdt geen schending in van door of krachtens de Grondwet vastgestelde bevoegdheidsverdelende regelen; dit artikel kan toepassing vinden op de zaak die tot verwijzing aanleiding heeft gegeven.

Aldus uitgesproken in het Nederlands en het Frans overeenkomstig artikel 55 van de organieke wet van 28 juni 1983, op de openbare terechtzitting van 25 maart 1986.

De griffier
L. POTOMS

De voorzitter,
Jan DELVA